

Dm Gm Dm/A A7 Dm

і спа-сін-ням до-ро- жи-ти, віст-ку див-ну всім нес-ти.
муд-ро-сті нам дай і си-ли жи-ти так, як хо-чеш Ти.
Нас візь-ми на-вік до ра-ю, в не-бо див-не го-лу-бе.

236 ТИХО ВСТАЛА ЗОРЯ

Тихо встала зоря

Espressivo [Виразно]

p C Em

Solo B.

1. Ти_хо вста_ла зо_ря, хви_ля ла_гід_но б'є, трі_скіт
2. Тро_є крат_но зву_ча_ло пи_тан_ня Пет_ру: "Си_ну
3. Гріш_на жін_ка в сльо_зах бі_ля Гос_по_да ніг... Жда_ла
4. Бі_ля гро_бу в са_ду Маг_да_ли_на в сльо_зах, бо для

Dm G C *tr* C7

во_гни_ща, по_лу_м'я гра...
Йо_нин, чи лю_биш Ме_не?"
о_су_ду від ба_га_тьох.
не_ї Хрис_тос до_ро_гий.

Рап_том го_лос Хрис_та: "Пет_ре,
Не_смі_ли_во Пет_ро три_чі
Та Спа_си_тель з лю_бо_в'ю про_
І вос_крес_лий Гос_подь ніж_но

F F#dim C/G G7

лю_биш Ме_не?" Й по_хи_ли_лась в Пет_ра го_ло_
мо_вив: "Люб_лю! О мій Гос_по_ди, Ти зна_єш
_стив їй весь гріх, бо во_на по_лю_би_ла Йо_
жін_ці ска_зав: "О Ма_рі_є!" - й у_ті_шив ї_

C E Am Dm

Solo B.

—ba.
все!"

—го.
ї.

T. I *mp* *cresc.*

T. II

По_гляд ніж_ний Хрис_та він при_га_ду_є знов, й сльо_зи
А у па_м'я_ті знов: "Пет_ре, лю_биш Ме_не?" Сер_це
Див_ний спо_кій в роз_чу_ле_не сер_це вві_йшов, і на_
"Рав_ву_ні!" — о_бі_зва_лась бен_теж_но во_на, як по_

B. I *mp* *cresc.*

B. II

G C E Am

f *mf*

зро_шу_ють муж_не ли_це. То не від_ча_ю плач, то жа_
біль не_ви_мов_ний пе_че. Слів не чу_ти гуч_них, ка_ят_
пов_ни_ла ра_дість з не_бес... В цих сльо_зах_ка_ят_тя і без_
_ба_чи_ла рід_не ли_це. Слів не чу_ти гуч_них, в сер_ці

f *mf*

Dm E Am

_гу_ча лю_бов_щи_рі сльо_зи го_во_рять про все.
_тя лиш од_не_щи_рі сльо_зи го_во_рять про все.
_меж_на лю_бов, щи_рі сльо_зи го_во_рять про все.
ві_ра жи_ва_сльо_зи щас_тя го_во_рять про все.